

Premiile A.T.M. pe anul 1986

Sîmbătă, 28 februarie, a avut loc la sediul Asociației oamenilor de artă din instituțiile teatrale și muzicale — A.T.M. — festivitatea înmînării premiilor, încununînd cele mai importante rezultate obținute în anul 1986 în domeniul teatrului.

Deschizînd festivitatea, artista emerită Dina Cocea, președinta A.T.M., a spus, printre altele:

„Îmi revin cîntecul și bucuria de a decerna — în numele asociației noastre — **premiile excepționale** pe anul 1986 unor remarcabile personalități care s-au afirmat și se afirmă în domeniul teatrului: Dinu Săraru și Valeriu Răpeanu.

Dinu Săraru ne este cunoscut tuturor ca un împătimit al teatrului românesc contemporan, eminent animator de mișcare și școală teatrală națională. Personalitate complexă, prozator de prestigiu, descendent din stilul ctitorului romanului românesc contemporan, Liviu Rebreanu, Dinu Săraru a îmbogățit epica noastră cu romanele **Niște țărani**, **Clipa**, **Dragostea și revoluția**. Amintesc despre epica lui Dinu Săraru într-un cerc al oamenilor de teatru pentru că redimensionările scenice și cinematografice ale operei sale au contribuit la definirea portretului acestui minunat om de teatru.

Sub directoratul lui Dinu Săraru, dramaturgia contemporană românească a fost valorificată la Teatrul Mic, în deschideri culturale remarcabile, în spectacole de atitudine. Întotdeauna teatrul condus de Dinu Săraru a însemnat o academie și un laborator de creație scenică, un lăcaș al emoției și reflecției, un climat de exigență încurajatoare și de succese. A creat o trupă de elită, un program estetic înnoitor, o direcție înnoitoare în sfera regiei, cu o impresionantă responsabilitate culturală, artistică, scriitoricească.

Omniprezent în teatru, uneori chiar imprevizibil, Dinu Săraru știe totul despre teatru.

Decernîndu-i **Premiul excepțional**, elogiem în Dinu Săraru pe minunatul om, coleg și prieten, director de teatru și animator, scriitor, romancier, fără a uita îndelungata sa activitate de cronicar dramatic.

Există și o fericită coincidență: Dinu Săraru a implinit vîrsta ce se mărturisește astăzi cu curaj — 55 de ani — vîrstă încă tînără și plină de promisiuni — și, totodată, Teatrul Mic își aniversează un deceniu de rodnică activitate sub dulcea «tiranie» a directorului Dinu Săraru“.

Dinu Săraru, Valeriu Răpeanu, Cătălina Buzoianu, Silviu Purcărete

Elogiind activitatea științifică și editorială a directorului Editurii „Eminescu”, criticul Valeriu Răpeanu, Dina Cocea a spus, în continuare :

„Greu poate fi cuprinsă într-un cuvânt remarcabila operă a lui Valeriu Răpeanu, istoric și critic marcant în cultura contemporană românească, exeget al dramaturgiei clasice, interbelice și contemporane, editor de elită ce ne amintește de momentul Rosetti și de Editura Fundațiilor. Valeriu Răpeanu și-a consacrat activitatea unor studii, eseuri, unor ediții fundamentale aparținând dramaturgiei românești. A contribuit imens la valorificarea critică a dramaturgiei interbelice — amintesc monografia consacrată lui George Mihail Zamfirescu, studiile închinat lui Victor Ion Popa, Mihail Sorbul, Tudor Mușatescu, Alexandru Kirițescu și Victor Eftimiu. Se alătură acestor investigații contribuții fundamentale privind dramaturgia lui Horia Lovinescu, Aurel Baranga, Paul Everac și alții. A realizat antologii ale dramaturgiei românești contemporane și a îngrijit, cu rară competență, ediții de prestigiu, prin studii introductive remarcabile. Așadar, o întreagă operă de teatrolog, care a contribuit la înnoirea acestei discipline în ultimele decenii și, concomitent, la vastul proces al reevaluării critice a scrisului dramaturgic românesc. Sint, toate, mărturii ce atestă vocația scriitoricească a unui eminent cercetător ce s-a consacrat teatrului, unul din domeniile care alcătuiesc cerul preocupărilor sale umaniste. Energia lui Valeriu Răpeanu s-a risipit generos și în critica de teatru și în critica de artă. Iar colecțiile «Rampa» și «Teatru comentat» sint contribuții editoriale relevante pentru teatrul românesc. Autoritatea scrisului lui Valeriu Răpeanu înseamnă pentru noi, oamenii de teatru, o deschidere fertilă în contextul reflecțiilor privind tradiția și înnoirile sale în sfera culturii teatrale.

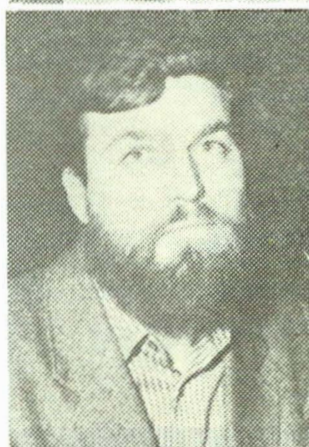
Omagiul pe care i-l aducem astăzi, înmînîndu-i **Premiul excepțional**, are valoare de simbol. Este semnul ce unește pe creatorii artei scenice cu omul de carte care este Valeriu Răpeanu”.

În numele secției de critică a A.T.M., criticii Valentin Silvestru și Ion Toboșaru au motivat premiile decernate unor spectacole, regizori, interpreți, scenografi și critici.

Astfel, spectacolul cu piesa **Amurgul burghez** de Romulus Guga, realizat de Teatrul Mic în regia lui Dan Pița, demonstrează în primul rînd fericita opțiune repertorială, conjugată cu stilul și profilul teatrului. Romulus Guga s-a impus atenției ca un dramaturg obsedat de avatarurile condiției umane, realizîndu-și opera în modalitatea parabolei. S-a subliniat profunzimea spectacolului, tensiunea dramatică, translația tragicomicului, elemente ce invită la meditație și atitudine activă a spectatorului. De asemenea, se remarcă unitatea expresiei artistice, stilul unitar al interpretării, valoarea deosebit de ridicată a creațiilor actricești.

În **Ultimul bal** de Ion Brad și Dan Micu, după **Pădurea spînzuraților** de Liviu Rebreanu, spectacol al teatrului „Nottara”, în regia lui Dan

Maria Miu, Constantin Ciobotariu, Victor Rebengiuc, Dionisie Vitcu

Micu, premisele succesului sînt asigurate de calitatea dramatizării, autorii reușind să extragă din roman filonul dramatic al situațiilor, organizîndu-le astfel încît textul să devină o piesă de sine stătătoare. — sintetizînd cu respect opera ce l-a inspirat, fără a o trăda. Spectacolul are monumentalitate, patetism, mișcare hieratică, forță emoțională, mesaj umanist.

Silviu Purcărete obține un meritat premiu de regie pentru realizarea spectacolelor **Aventura unei arhive** de Theodor Mănescu, la Teatrul Mic, și **Plăjeta** de Carlo Goldoni, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț. Deși activitatea sa de regizor abia depășește zece ani, spectacolele puse în scenă la Teatrul Mic, la teatrele din Constanța, Piatra Neamț, atestă o remarcabilă personalitate. Ferindu-se de efecte ieftine, de soluții conjuncturale, Silviu Purcărete esențializează, sondează în profunzime, cu luciditate, cu sobrietate, alegînd căile spre arta adevărată. De la **Jurnalul unui nebun** de Gogol (spectacol de diplomă), la **Soldatul fanfaron** de Plaut, **Hecuba** de Euripide, **Diavolul și bunul Dumnezeu** de Sărtre, **Mielul turbat** de Baranga, pînă la ciclul **Politica** de Theodor Mănescu (**Politica**, **Trestia gînditoare**, **Aventura unei arhive**), cariera sa artistică a marcat un drum ascendent.

Cătălina Buzoianu și-a legat răsunătoarele succese mai ales de spectacole montate pe scena Teatrului Mic. Dramatizarea romanelor lui Dinu Sărauru a demonstrat putere de sinteză și remarcabil simț dramatic, prin crearea unor caractere, a unor situații tensionate, pline de nerv, prin real umanism. De această dată, obține premiul de regie pentru spectacolul **Dimineață pierdută** realizat, pe scena Teatrului „Bulandra“, după romanul Gabrielei Adănișteanu, a cărui dramatizare îi aparține. Aceleași calități se remarcă și în această realizare, într-o frumoasă simbioză a transpunerii dramatice cu arta regiei, asigurînd spectacolului forță și dinamism, valorificînd resursele remarcabile ale interpreților.

Aflați la început de carieră, fără un bogat palmares, tinerii scenografi Maria Miu și Constantin Ciubotariu obțin binemeritate premii. Maria Miu a cules aprecieri foarte favorabile pentru costumele create în **Amurgul burghez** de Romulus Guga la Teatrul Mic și pentru scenografia spectacolului **Amadeus** de Peter Schäffer la Teatrul de Stat din Oradea, iar Constantin Ciubotariu, pentru scenografiile la spectacolele **Acești ingeri triști** de D. R. Popescu și **Nu sînt Turnul Eiffel** de Ecaterina Oproiu, ambele la Teatrul Dramatic din Constanța.

În cariera artistică a lui Victor Rebengiuc, marile roluri interpretate pe scenă se conjugă cu o prodigioasă activitate la televiziune, în teatrul radiofonic și în film. Distincția obținută acum încununează admirabila creație în rolul titular din **Io, Mircea Voievod** de Dan Tărchilă, la Teatrul „Bulandra“. Eroul său este monumental, impresionant prin forța ce e degajă, îmbinînd măreția figurii legendare cu trăsături profund umane.

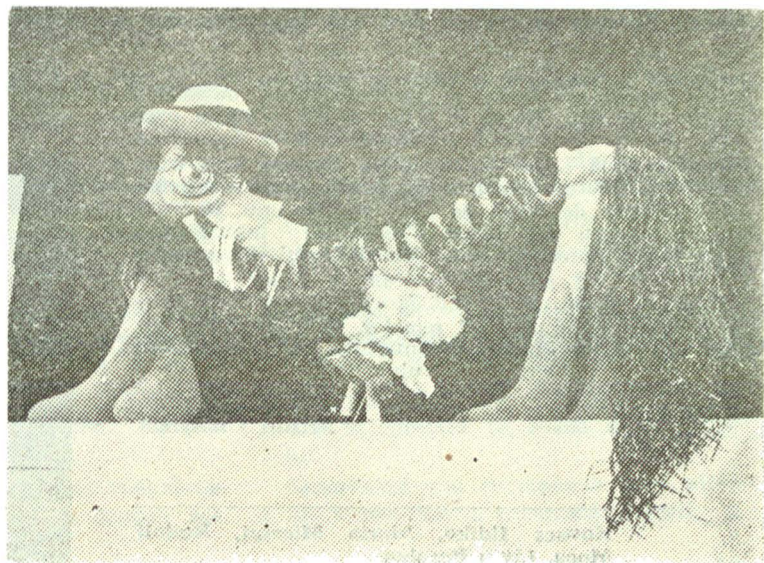
Tatiana Iekel, Coca Bloos, Miruna Ionescu, Ion Cocora

**„Amurgul
burghez”
de Romulus
Guga,
Teatrul Mic**

**„Ultimul bal”
de Ion Brad
și Dan Micu
după Liviu
Rebreanu,
Teatrul
„Nottara”**

**„Aventuri cu
Scufița Roșie”
de Cristian
Pepino
Teatrul
„Tândărică”**

Dionisie Vitcu a atras atenția spectatorilor, ca și a specialiștilor, prin gama largă a personajelor cărora le-a dat viață scenică, de la comediile lui Alecsandri, la cele ale lui Caragiale, de la *Istoria ieroglică* după Cantemir la *Poveste de iarnă* de Shakespeare, precum și multor altora, din piese clasice și contemporane. Acum obține premiul de interpretare pentru rolul Arhimede din *Arma secretă a lui Arhimede* de Dumitru Solomon, realizat la Teatrul Național din Iași, cu aceeași sinceră dăruire, cu aceeași înaltă profesionalitate.

Dacă ne referim doar la ultima perioadă din biografia artistică a Tatianeii Iekel, vom aminti, printre interesantele ei creații, pe Gabrielle din *Nebuna din Chaillot* de Giraudoux, pe Jane Hoperoff din *Pluralul englezesc* de A. Ayckbourn, pe Wanda din *copiii lui Kennedy* de Robert Patrick sau pe Tudora din *Niște țărani* de Dinu Săraru, o largă și diversă tipologie, pe care actrița o întruchiează cu o rară capacitate de sinteză. Premiul A.T.M. obținut pe 1986 consfințește două realizări ieșite din comun: Lia din piesa *Ana-Lia* de Dina Cocea și *Mama din Aventura unei arhive*, ambele în spectacole pe scena Teatrului Foarte Mic.

Un meritat premiu de interpretare obține și actrița Coca Bloos pentru rolul Catte din spectacolul *Piațeta* de Carlo Goldoni, la Teatrul Tineretului din Piatra Neamț, premiu ce consfințește inteligență, seriozitate și muncă pasionată de-a lungul anilor de rodnică activitate.

Premiile pentru critică dramatică și teatologie au fost obținute de Miruna Ionescu, atent observator al fenomenului teatral contemporan, pe care îl comentează cu perseverență și exigență în paginile ziarului „Scînteia tineretului” și în Suplimentul literar-artistic al aceluiași ziar, și de Ion Cocora, mereu prezent în mijlocul evenimentelor artistice, pe care le consențează cu lucidă subiectivitate în paginile revistei „Tribuna”. El este și realizatorul importantului Almanah de teatru *Spectacol*, pe care îl alcătuiește cu competență și pasiune.

Biroul secției de păpuși și marionete a A.T.M. a acordat Premiul pentru cel mai bun spectacol montării *Aventuri cu Scufița Roșie*, scenariul și regia Cristian Pepino, de la Teatrul „Țândărică” din București, pentru fantezia și ingeniozitatea mijloacelor de expresie. Maria Mierluț obține premiul de regie pentru spectacolul *Lungul nasului* de Nela Stroeșcu după I. L. Caragiale, la Teatrul de păpuși din Tîrgu Mureș, iar Kovács Ildiko, pentru spectacolul *Păpușa de lemn* de Dan Hîndoreanu, la Teatrul de păpuși din Sibiu. Premii de interpretare obțin Liviu Berehoi, pentru rolul Lupul din spectacolul *Trei iezi cuculeți* de Mihai Crișan, la Teatrul „Țândărică”, și Rudolf Moca, pentru rolul Doica în spectacolul *Lungul nasului*, la Teatrul de păpuși din Tîrgu Mureș, încununînd astfel o dăruită activitate în domeniul teatrului pentru copii.

Mihai CRIȘAN

Kovacs Ildiko, Maria Mierluț, Rudolf Moca, Liviu Berehoi

